

*«Euduan &
Cervantes & S.
Rubí»*

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 2 — La Garriga, 11 novembre 1934 — Núm. 44

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

Aquesta representació de la crucifixió pertany, com els nostres lectors no ignoren, al magnífic retaule gòtic de la quasi milenària Església de La Doma. Hom l'atribueix al pintor del segle XIV, Pau Vergós, de tan justa anomenada. El gran valor del retaule i altres circumstàncies ben dignes de tenir-se en compte, han fet suposar que fou un present ofert a St. Esteve pel rei Martí I l'Humà.

Aquest Crist que presidí, doncs, durant llarg temps les manifestacions de la vida parroquial dels nostres passats, ha vingut ara a presidir els actes de la Missió que va a començar en la nostra parròquia. En efecte, molt encertadament, hom ha fet reproduir en els programes, suara profusament repartits, aquesta bella mostra de la pintura del quatrecent.

que porta el nom de La Doma desperta en els garriguencs pies recordances pels que foren; i aquest Crist de La Doma que ocupa un lloc tan preferent en la ciutat dels morts, serà també en nosaltres motiu per noves meditacions sobre el mes enllà. Per tot això, voldríem que un dels actes de la Missió que s'acosta, fós un homenatge de tot el poble al Crist de La Doma i alhora visita al lloc de repòs. Voldríem que allí, sota aquelles voltes arxicentenàries, prop dels qui dormen el somni de la pau, constés la nostra col·lectiva professió de fe. Allí és el lloc més adient a declarar que si els garriguencs ens sentim orgullosos de posseir aquella joia, llegat de generacions desaparegudes, ho som també d'haver mantingut el tresor més gran encara de la santa fe redemptora, i que volem conservar-lo i trametre íntegre als qui vindran.

Productes de Bellesa i Tocador
de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)
Telèfon, 77.103
BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

**Trajos estan extra a mida
120 ptes.**

Banys, núm. 7 — Telèton, 9
LA GARRIGA

ADOBS i DROGUES

BARRAU Y C.^{ia}

Fàbrica a Mongat

Despatx a Barcelona: Carrer Fusina, 6
Telèfons, 16661 i 16662

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:

Plaça Perpiñá, 18 i 19

Programa i horari de la Missió

Dimecres dia 14 començarà la Santa Missió. A un quart de vuit del vespre: rebuda dels PP. Missioners Josep M. Pijoan i Isidre Grifol, els quals sortiran de la Casa Rectoral; sermó d'entrada que farà el Pare Director de la Missió, instruccions i càntics.

ACTES GENERALS, Dies 15 al 24 de novembre

Matí: A les 6, Missa amb exercicis, càntics i comunió. *Vespre:* A tres quarts de 7, Sant Rosari, exercicis del Novenari d'Animes, punt doctrinal, càntics, sermó, absolta general i cant de sortida.

MISSIO D'INFANTS, Dies, 15, 16 i 17

Matí: A les 8, Missa amb exercicis, càntics i sermó. *Tarda:* A dos quarts de 5, Visita al Santíssim, instrucció i càntics.

Dia 18.—*Matí:* A les 8, Missa de Comunió general. A un quart de 12, sermó i benedicció d'infants.

ACTE ESPECIAL PER A HOMES I JOVES

Tindrà lloc aquest acte el diumenge, dia 18, a les 8 del vespre.

JUBILEU EXTRAORDINARI
DE LA REDEMPCIO HUMANA

Oportunament es donaran les instruccions necessàries per a guanyar col·lectivament la indulgència plenària d'aquest jubileu.

ACTES EXTRAORDINARIS

Els que convingui organitzar per a la major conveniència dels fidels, com també les variacions que fossin menester en l'execució d'aquest programa, s'anunciaran oportunament.

COMBREGAR DELS MALALTS

Les famílies que tinguin algun impedit, poden avisar a la Casa Rectoral, a fi de portar-los-hi la Sagrada Comunió, acte que s'anunciarà oportunament.

CONCLUSIO DE LA SANTA MISSIO

Es celebrarà el diumenge dia 25. *Matí:* A les 8, Missa de Comunió general. *Tarda:* A les 4, Exposició del Santíssim, Sant Rosari, Visita, Sermó de Perseverança, benedicció Papal, benedicció i aplicació d'indulgències als objectes pietosos.

ADVERTENCIES:

1.ª Es recomana l'assistència puntual i assídua a tots els actes de la Missió i d'una manera especial a la rebuda dels PP. Missioners.

2.ª Així mateix es recomana que tothom prengui part en els cants apropiats als actes que se celebrin.

3.ª Els pares i amos procurin disposar les coses de tal manera que els seus fills i subordinats no hagin de faltar en cap acte de la Missió.

FETS i COMENTARIS

TEATRE.—La secció de Teatre del Patronat Parroquial posà en escena el dia 25 d'octubre la comèdia d'ambient policíac «El misteriós Jimmy Samson», de la qual destacà, ultra la interpretació, la bellesa del decorat.

LA FESTA DE TOTS SANTS.—Aquesta festa que tant sols de parlar-ne ja té el regust de l'antigor i de la tradició, fou celebrada per tothom.

Les funcions de la Parròquia es veieren força corregudes.

DIA DELS DIFUNTS.—Encara que el temps no convidés, foren moltes les persones que es traslladaren al cementiri a rendir culte als morts.

EL TEMPS.—A través d'aquest títol no podem menys de doldre'ns del to rúfol que ha pres. La pluja tan demanada ha arribat, però en massa quantitat, ço que ha exasperat als bons pagesos..... i als qui no ho són.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

SECCIO DRAMATICA DE TORELLO.—Aquest grup d'aficionats posà en escena el drama «Arran l'abís». Deixant a banda la juvenesa dels seus components, l'obra en alguns passos resultà bastant reeixida.

MOVIMENT PARROQUIAL. — Baptismes: Anna Soldevila i Solà, filla de Joan i Carme; Vicenç Codina Solé, fill de Salvador i Maria; Joan Torrent Codina, fill de Joan i Pilar.

Defuncions: dia 11 d'octubre, Josep Andreu Morante; dia 14, Amada Laborde Lolan, rebuda el sagrament de l'Extrema-Unió; dia 18, Sara Rubiano Ortega, rebuts tots els Sants Sagraments; dia 26, Ramon Recolons Icart; dia 28, Bartomeu Mas Casanovas, rebuts tots els Sants Sagraments; dia 28, Salvador Cribillés Arquimbau; dia 30, Montserrat Dolç Espinasa, rebuts tots els Sants Sagraments.

Casaments: Josep Balcells Petit amb Maria Camprodon Puigdefàbregas, Esteve Camprodon Puigdefàbregas amb Teresa Noguera Gili.

Primeres amonestacions últimament efectuades: Vicenç Bellavista Rodés amb Raimunda Lagarriga Aspa, Josep León Soler amb Antònia Torras Pujadas.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

LA J. C. F. — Les noies d'aquesta associació, han començat fa alguns dies un curs de català, a càrrec de la Srta. A. Vila, el qual es veu bastant concorregut.

NAIXEMENT. — Els esposos Xavier Albó i Assumpta Corrons han vist alegrada la seva llar amb la vinguda al món d'un infant. La nostra enhorabona més cordial als pares i familiars.

PREPARACIO DE LA SANTA MISSIO. — Per tal de pendre acords i donar instruccions es reuniren diumenge passat els socis de la Lliga Parroquial de Perseverança i la Junta del Grup de la F. J. C. A la tarda es reuniren les associacions piadoses de senyores.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

ELENC TEATRAL FEMENI. — La secció teatral de les Filles de Maria es traslladà a Vich per tal de representar-hi la famosa obra «Els Misteris de l'hostal». No cal dir que saberen fer-se aplaudir com de costum. La «Gazeta de Vich» en publicà la següent nota:

«INSTITUT DE CULTURA FEMENINA. — Diumenge passat s'inaugurà la sèrie de festivals que tenen lloc cada tercer diumenge de mes, en el saló teatre de la casa.

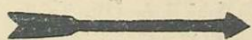
El grup escènic de les Filles de Maria de La Garriga presentà un escollit elenc representatiu en el drama *Els misteris de l'Hostal*, que fou l'emoció del nom-

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiatives - Reuma - Artrítisme - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padidga intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern

Cuina excel·lent

Cura de repòs - Aire sec - Clima ideal

brós públic que seguí sempre amb interès creixent la trama dels fets que es succeïen a l'escena. Tot ell ben enquadrat i activitat en la interpretació que hi saberen donar les senyoretes, culminà en algunes escenes de molta finor i sentimentalitat en què quiscuna hi jugà el seu paper a meravella, amb la naturalitat exigida pel moment, tant en la dicció com en l'escenificació.

Montserrat Oliver féu un justíssim paper de Cinteta; Mercè Cucurull interpretà amb gran uncio la figura de Juliana; el to autoritari de la mestressa fou executat amb molt encert per Pepeta Masó, igual com el de Brígida per Antònia Vila; Conxita Serra ens donà una perfecta interpretació de comicitat de Paula, igual com Maria Cuspinera que excel·lí en perfilar els trets de Marta; la nena Conxita Gasull captivà l'atenció per la delicadesa amb què jugà el seu rol; aixímateix Lluïsa Vinyuales, Carme Oliveres i Maria Serra vingueren a arrodonir tot el quadre escènic, presentat amb gran precisió en la indumentària.

Per a completar la vetllada, el mateix elenc representà el sainet *Una marquesa antiquada*, ple de gràcia i bonhomia satírica.

Ens cal felicitar a aquest grup de jovent de La Garriga per la meritíssima tasca executada i en especial a la seva directora Sra. Remei Vilà. Les complaences que rebé el públic fan esperar que no sigui la darrera vegada que ens puguin venir a honorar amb una altra representació.»

Farmàcia i Perfumeria - Productes fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

ACTIVITATS DE LA F. J. C.

REUNIÓ MENSUAL.—El dia 28 d'octubre tingué lloc aquesta reunió, en la qual féu un abrandat parlament el Dr. Pere Tarrés, president del Consell Diocesà, que estava de pas en la seva visita d'inspecció dels Grups de la comarca del Vallès Oriental.

REVISIO COMARCAL.—El proper diumenge dia 18 tindrà lloc a Caldes de Montbuy, la III Revisió Comarcal que es celebra cada trimestre.

COMITE EXECUTIU.—Ha quedat nomenat en el nostre Grup el Comitè executiu de Basket bol que tin-

drà al seu càrrec l'organització en la comarca del campionat d'aquest esport. Quedà constituït com segueix: President, Ramon Aguirre; Secretari, Salvador Gasull; Tresorer, Josep Partegàs.

REUNIO DE CAPS DE COLLA.—Per tal de repartir les activitats que s'han de portar a cap durant la Santa Missió, es reuniren dimecres passat els caps de colla i alguns socis del nostre Grup.

CULTURA.—Cada dia es fa més interessant i es veu més concorregut el curset de cata'là que dona Mn. Emili Calpe, vicari de la parròquia.

FARMACIA • TORRENT

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

CAMPIONAT DE PING-PONG.—Continua regularment aquest campionat, organitzat per la secció de Ping-Pong del Grup. La classificació és la següent:

Resultats dia 1 novembre 1934

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Josep Font	2	2	0	0	24	8	4
Josep Gendra	2	2	0	0	24	10	4
Florenci Pla	2	1	1	0	19	10	3
R. Aguirre	2	1	1	0	21	13	3
M. Valls	2	1	1	0	29	24	3
R. Ferrandis	2	1	1	0	27	24	3
Josep Serra	2	1	0	1	18	15	2
Carles Garcia	2	1	0	1	16	13	2
Joan Gendra	2	1	0	1	18	18	2
I. Ferrandis	2	0	1	1	19	22	1
Canamassas	2	0	1	1	20	23	1
J. Calls	2	0	1	1	17	22	1
Miranda	2	0	1	1	14	22	1
Salv. Gasull	2	0	1	1	12	20	1
Josep Gasull	2	0	1	1	12	26	1
Roca	2	0	0	2	4	24	0

LA NOSTRA

FULL FEMENI

L'amiga de ciutat

Passà el tren, camí de la ciutat, tot ple d'il·lusions, d'esperances, d'ambicions, d'alegries, d'angoixes, d'impaciències. Els que el trobaven en llur camí se'l miraven amb un gran respecte. Es tan sorollós tan esboggerrat, que fa tenir l'ànima en un fil, fins que el darrer vagó s'acaba d'esmunyir vertiginosament, deixant la invisible estella d'esguards, entafurats per les fondalades, penjats per les carenes, encuriosits pels interiors visibles de les cases.

Vora una finestreta, una noia acaronava la monjoia de les seves esperances.

— Quina alegria tindrà, la M.ª Teresa! — pensava bo i escapant-li un somriure il·lusionat.

S'havien conegut al poble, quan, per raons de salut, la M.ª Teresa hi sojornava amb la seva mare. Hi passaren tot un hivern, un hivern que fou per la Margarida com un somni bell, d'aquells que mai més s'esborren. En marxar, llur amistat era molt fonda, molt intensa. La separació els feu vessar més d'una llàgrima.

Ara, passat un quant temps, la Margarida anava a complir la promesa que li havia fet d'anar-la a veure. Quin bell dia, li esperava! Anirien juntes a passeig, i se'n contarien de coses!...

El bell dia passà, com tot passa en aquest món. Només que no fou el bell dia somniat. L'amiga, a ciutat, no era com al poble. Tenia altres quefers, que conversar amb la pobra Margarida. Tenia altres amistats a atendre. Tenia compromisos que el viure social imposa. Ja li sabia greu, ja, no poder tenir el dia lliure per dedicar-lo a l'amigueta del poble, però aquesta, que era tan bona, ja se'n va fer càrrec i es retirà oportunament....

El tren corria camí del poble tot adalerat, duent a dins un barreig d'il·lusions, de desencants, d'esperances i d'angoixes. La Margarida sentia com un alliberament en allunyar-se de la ciutat esboggerrada.

A ciutat, — pensava — tot es buït, tot enganya, tot canvia. Déu em dongui la senzillesa i sinceritat del meu poblet petitó.

Un quant temps després la Margarida rebia una targeta perfumada. — «Amiga: Et faig saber el meu casament, que tindrà lloc demà. No puc escriure llarg, perquè ja compendràs que estic molt enfeïnada preparant les coses per la festa i per al viatge de noces. Teva M.ª Teresa». —

La contesta no calgué. L'amiga devia saber ja, que

el bon afecte de la Margarida era prou sincer, per a fer-li desitjar tota mena de felicitats a l'amiga ciutadana, i li semblà inútil posar la seva nova adreça, i dir el nom del futur marit. Eucara no se li acudís d'anar-hi un dia, i comprometre-la amb aquell posat de noia de fora, tan desavinent amb el seu, tot senyorívol, amb el mobiliari tan sumptuós, amb les amistats tan triades....

A.

RECORDANT LA MISSIO DE 1924

MATINAL

El Rosari de l'Aurora en
la Missió de La Garriga

Quan l'aubada joganera
ja somriu del cel estant
porta l'aura matinera
l'harmonia d'un bell cant.

Un cantar ple d'alegria
d'esperança, amor i fe,
cant sublim que al cel fa via
traspasant l'espai serè.

Dolçament el Sant Rosari
els fidels van desgranant;
els carrers són el santuari,
i l'altar el cel radiant.

I és ben dolça en aquesta hora
quan el cel llu encara estels
la visió consoladora
d'un estol de tants fidels.

Que corprès amb joia canta
eix cantar de gust de mel
eix teixit de salve i santa
que és camí del món, al cel.

Oh l'encant sublim de l'hora
que amb l'aubada del nou jorn
el Rosari de l'Aurora
dolç ressona en tot l'entorn.

+ M.ª TERESA VILARRUBIA.

PROP D'ASTURIES

Davant les desferres d'una tragedia

Fins a la taula on, febosament, escric aquestes ratlles, arriba la fortor marejanta de sang humana.

Ni el ventífol de la marinada cantàbrica que ens porta sovint alenades de iode puríssim, ni la immensa tanca dels Pics d'Europa, amb llurs crestes eternament blanques i suaument desdibuixades, són prou per garbejar l'atmosfera destriant-hi les partícules de sang humana que hi suren.

Quina xafogor, Déu meu!

Arreu he vist cares llargues d'insomnis, mirades estúpides, homes amb les mans a la buixaca i gestos de lassitud.

Sobriadament, per la carretera, un xivarri estrany com de trompeteria d'orgue de fira. Més a prop, soroll de cascabels, grinyolar de ferros i fustes que es trenquen.

Des d'un bosc d'eucaliptes, he vist una corrua esbojerrada que desaparegué carretera enllà. Crits, músiques, carcasses enormes de ferro, soldats, fusells, grinyols, cavalls de pell lluenta i boca escumejant.....

Llegenda o realitat?

M'apar un somni, i em frego els ulls. Els raigs d'un sol esgrogueït i pàllid ni enlluernaren al trencar-se damunt les xapes argentades. On són?

Tot s'ha esvaït.

Al costat meu, uns feien que cantaven; d'altres, que ploraven...

Astúries! A l'altra banda dels Pics d'Europa la sang hi vessa.

Aquelles neus perpètuas, avui s'esdevenen d'un roig incert. El sol ponent m'apar, a l'allargar les ombres, taques de sang que s'escampen i creixen poc a poc. Potser brollarà, calenta encara, per damunt d'aquelles timbes tallades amb xerrac.

Llogarets d'Astúries! On són vostres petites. Es-glésies? On vostre rector? On vostres cases blanques, com els ramats de vostres prades, i ribetejades de vermell com l'uniforme d'una col·legiada? Ni el *vieyu* de les vaques ni el bordegàs del flabiol. Tot erm, arrassat.

Un fugitiu, emocionat, ens explica una tragèdia gairebé respirant a cada paraula. La ploma no pot

transcriure-ho. Som en ple segle XX, o bé en les èpoques primitives de la civilització?

Crèiem de bona fe que les càbiles africanes eren molt lluny.

La ferotgia canibalesca d'avui ha desfet abastament aquesta il·lusió.

Pobles morts. Sense llars, sense escalf, sense vida. Vides malmeses i capgirells irremeiables. Ni la rectoria on trucava la dona de l'obrer i la mare d'uns fills; ni l'esglesiola on s'arredoçava el captaire. Pobles «que foren». Ciutat «que fou». On és, dinamitaires, vostre humanitat?

De les entranyes de la terra n'han sortit homes que no eren homes. Hi entraren amb un cor que sabia estimar. En sortiren amb un cor amarat d'odi.

Maleïda llibertat de premsa! Tú emmetzinaries als assassins d'Astúries. Una paraula tràgica: Revolució! Al seu redós, sempre, fatalment, rius de sang proletària vessada per una quimera. I darrera, l'amuntegament de cadàvers, vídues endolades i orfes famolencs.

Això no ho deies, tú, escriptor revolucionari, quan la teva ploma enverinava el cor noble d'un minaire.

Mentrestant et voltes de confort, et disfresses amb una perruca i passes la frontera. Has venut la sang del teu germà, per un grapat d'or.

Veus-ací les reflexions d'una tragèdia. Fetes davant les desferres vivents que han vist els meus ulls. L'horitzó cada vegada es tingeix més de negre. El fum d'una ciutat que és un pilot de brases, ens ofega. Cada fugitiu, que ens arriba amb uns ulls de terror desmesurament oberts, és una història.

Ahir en sortir a la serralada, maldant per una alenada d'aire fresc, no hi trobarem el rebadà que ens cantava cançons populars asturianes:

*«Campanillas de plata
Bueyes rumbones....
Esos son os presentes
de llaibradores....»*

Tanmateix no tindria ja ni pares ni germans. Tot en nom d'una fraternitat fratricida.

Aleshores hom veu la sublim immensitat de la paraula del Crist: «PAU».

ERNEST ROS

Comillas (Santander)

Ens plau avui, d'iniciar la publicació d'uns articles que, ajudant Déu, aniran sortint en aquestes pàgines, originals del garriguenc llicenciat Jeroni Tresserras, de la mateixa manera que temps enrera publicàrem gustosos unes ratlles, que des de Colòmbia, ens trameté el seu germà, com ell, donat completament a l'ensenyança, dintre del gloriós Institut dels Germans Maristes. Consti des d'ara el nostre agraïment al novell col·laborador.

El valor

Avui per primera vegada em presento al públic del meu aïmat poble de La Garriga, llegidor d'El Congost, i ho faig amb tot l'afecte i l'entusiasme que sento per les coses del meu poble natal.

Després de pensar sobre què tractaria, he trobat que el millor fóra tractar d'un tema d'actualitat, i aquest me'l brinden els fets sagnants que arreu d'Espanya, especialment, però, a Catalunya i a Astúries, han tingut lloc les setmanes passades.

I, en efecte, una guerra, una lluita, dona peu a parlar del que en ella té més importància, *el valor*.

El jove ha d'ésser un ser dotat d'un valor extraordinari, d'un entusiasme molt gran. La joventut sol ésser molt entusiasta, encara que de vegades és un entusiasme delirant, però, momentani, i el que aleshores es guanya en intensitat, es perd en duració. El valor representa una acumulació de forces i una confiança en si mateix; i pels catòlics, a més, la confiança en l'ideal i en la causa que defensen.

El valor, però, exigeix condicions. El principi del valor es *resistir, patir, sofrir*. Sense dolor no hi pot haver valor, puix l'esperit ha de superar el cos i les seves inclinacions, i això no es consegueix pas sense esforç, sense violència, sense sacrifici; i el sacrifici és dolor. El dolor és un condensador d'energies i una força prodigiosa que encarrila activitats; ell ordena i dirigeix certes inclinacions orgàniques i anímiques. Aquestes corrents constitueixen els elements físics i psíquics dels grans homes, dels homes de valor, dels grans heroïsmes.

Sí, el dolor és l'escola dels herois, de la veritable aristocràcia del valor; és l'enclusa meravellosa on es forgen els caràcters, i acrisolen les ànimes i on la veritable fortalesa adquireix el seu temple de cer, que no es dobla a les suggerències d'aliri. La resignació davant del dolor és una senyal de superioritat.

Jo crec que si el jovent no té el valor que hauria de tenir és precisament perquè no sent el dolor que purifica i encoratja. La joventut, amb les seves rialles, no vol veure el món, sinó per un costat, ho mira tot amb el prisma de l'optimisme, tot ho veu del color de rosa. I encara que es punxi no vol saber res de les espines que fan sagnar el seu cor i vermellejar les seves mans.

El jove que té valor mai gira l'espatlla a l'enemic, sinó que s'aferriça a la lluita i no acaba fins a vèncer o morir. Així ha d'ésser i així s'ha de portar el jove que és catòlic de debò. Aquest no es desmaïa mai i fa com deia Vázquez de Mella: «Quan lluitem pel Crist no hem de parar fins a caure sobre el cadàver dels nostres enemics».

I si el valor es necessita contra els enemics, avui més que mai ha d'ésser fort i positiu, perquè avui més que mai els enemics del jove són molts i ben armats. Jo diria que el pitjor enemic del jove és el jove, ja considerat individualment, ja es consideri socialment. Socialment un jove es perd per un altre jove. Aquell, que es bo, no té valor d'imposar-se en aquest que és dolent, i aquest fa d'ell el que vol. Individualment el jove es perd per si mateix, perquè no té valor per dominar les seves passions. Es a dir, que el jove es perd sempre per falta de valor. ¿I contra qui ha de mostrar el jove aquest valor? Contra els seus enemics. No contra els enemics polítics, sinó contra els enemics socials, religiosos i morals. I és que els enemics socials ho són també religiosos i morals. Si la joventut del nostre poble hagués tingut el valor que calia tenir, els capellans haurien tingut defensors, i les esglésies, protectors. Ambdós han mancat i per això hem de plorar tants temples cremats i tants capellans occisos o malferits.

Joves, entregueu-vos de cos i ànima a les vostres creences i sigueu vostres millors defensors. La joventut, encisadora com l'esperança, és la gran reserva amb la qual confia la societat del nostre temps. Els homes dolents la busquen per formar amb ella l'avantguarda del seu exèrcit destructor. La societat escarnida i la religió tiranitzada volen també replegar sota la seva bandera a la joventut creient, confiant en el seu entusiasme varonil per defensar les llibertats llurs, socials, econòmiques, religioses i morals.

Joves, ¿a qui seguireu? ¿per quins ideals combatreu? Penseu que el triomf definitiu s'ha d'esperar, perquè abans s'ha de conquistar, i per això s'ha de combatre amb valor i sense desmai. Recordeu també que la unió fa la força, i uniu-vos perquè el valor isolat no serviria de res. Penseu que l'audàcia no és pas valor, i els vostres enemics el que tenen és audàcia, més que valor. No ens hem de deixar guanyar. Valor sí, però prudència. I aquest valor l'heu de demostrar no tant amb les armes com amb les idees. Estigueu primer vosaltres ben convençuts dels vostres sublims ideals, i després propagueu-los per tot arreu; trebal·leu perquè el poble dels nostres amors, aquest poble tan poètic i tan simpàtic torni a ésser un poble catòlic i fervorós, com en el temps de ma infantesa, que segons el Pare Vallet, «no coneixia cap poble tan bo com el nostre».

El jove necessita valor, sobretot per triomfar de sí mateix, per vèncer les pròpies passions, per manifestar llurs creences, per confessar la seva fe. ¡Joves! coratge, resolució, fermesa d'esperit i triomf, són coses semblants.

LIC. JERONI TRESSERRAS

Lleida, 22 octubre 1934

PLANXES ACANALADES / DIPOSITS / TUBERIES / CANALS
CUBELLS / PLANXES LLISES / XEMENEIES / SAFAREIGS

REPRESENTACIO i DIPOSIT PER A LA VENDA :

JOSEP RUAIX

Carrer Banys, núm. 73 — LA GARRIGA

Xampany
Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929]

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT
Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

FÁBRICA DE GASOSSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Joaquim Faura

Pintor
Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 - Telèfon, 99 — Calabria, 18

LA GARRIGA

ESPORTS

FUTBOL

PARTIT AMISTÓS

El dia de Tots Sants es celebrà en el nostre camp un partit de fútbol entre dos equips locals formats per jugadors veterans, a benefici del que al seu temps era entusiasta jugador en Joan Santacreu. La nota simpàtica del partit va ésser el bon companyerisme que sempre regnà, entre tots els jugadors, els quals a la vegada posaren el major entusiasme perquè l'encontre resultés tot el més brillant possible. Llàstima que el temps no hi acompanyés gaire.

Amb tot, el públic que hi assistí correspongué com s'esperava. Una vegada més, doncs, els organitzadors fan públic el seu agraïment a tots els qui d'una forma o altre hi cooperaren; tant als jugadors que donaren les facilitats perquè el partit arribés a bon fi, com al públic que concorregué al mateix, doncs poguérem constatar amb goig que els esportius garriguencs no resten pas indiferents quan es tracta d'actes així.

Els jugadors que formaren els equips eren els següents: Pere Vila, Anton Boter, Josep Garcia, Domènec Solé, Francesc Vilar, Angel Garcia, Esteve Fortuny, Ferran Fitó, Joan Boter, Joan Reig, Lluís Desplà, Sebastià Oliver, Francesc Pareras, Joaquim Reig, Josep Oliver, Lluís Viñas, Salvador Busquets, Anton Viñas, Esteve Gendre, Anton Gesa, Ramon Font, Daniel Boget, Ramon Reig i Josep Puig. Arbitrà en Pau Serradell.

LA TRAGEDIA DE MONTMELÓ

Montmeló, 28. — Urgent. — La Joventut Garriguenca davant del Montmeló, va perdre per tres a un. El causant d'aquesta desgràcia va ésser l'home del pito, el qual coaccionat pel públic i en pla de febre revolucionària, li digueren que si no guanyaven el partit, d'ell en farien una picada. I l'home que ja estava prou esverat va complir com un màrtir el seu comès, fent ofrena als de la Joventut de dos magnífics penals. Aquests, engrescats per l'*aguinaldo*, en mostra d'agraïment li dedicaren tota una lletania laica d'improvisis, i en Canet, que era el que estava més exaltat, va agafar-lo per l'enribetada invitant-lo al vals. Com sigui, però, que l'àrbitre no estava per ballarugues el féu fora del camp.

Cap a les acaballes del partit i segurament per tal de celebrar dignament les vigílies de Tots Sants, es repartiren unes quantes castanyes.

Els jugadors de la Joventut Garriguenca, molt agraïts a les atencions de l'àrbitre, diuen que li prometeren que si algun dia ve a La Garriga el portaran a visitar..... el pont de can Palau.

SIDRAL

Joventut Garriguenca, 4 — U. S. Sant Fost, 5

Diumenge passat, al camp local hi havia una forta expectació davant l'encontre que per a la disputa de la supremacia de la cua del torneig amateur, anaven a lliurar el Club Sant Fost i el nostre primer equip.

Per fer més interessant el partit, la Joventut Garriguenca no es presentà complet, i encara, perquè estés més en caràcter el campionat, pesa una greu acusació damunt el jugador Canet, el qual, en el partit de Montmeló fou desqualificat per haver recitat una poesia en memòria d'un familiar de l'àrbitre d'aquell partit.

No obstant i això val a dir que els nostres representants abans de començar feien força goig, oïdà! A la porta, s'hi col·locà un gersei vermell llampant, nou de trinca, amb un viuet blanc al coll i als punys; a continuació uns guants, tocant a terra unes sabates, tirant amunt unes tobilleres, mitges i genolleres, mig tapades per uns pantalons que es ficaven sota el gersei. En fi, un veritable equip de jugador dintre del qual hi havia en Narac, porter (?) de l'equip local, que diuen que ho fa molt bé.

Començà el partit amb molta fúria per tots dos bàndols — això ja se sap — i en una arrencada ben lligada de la davantera local, l'extrem dret que rutllava damunt el fang com un àngel o com rajoler, empalma un xut fantàstic i marca un gol magnífic de precisió i rapidesa. El porter contrari protesta enèrgicament però ningú no en fa cabal. Els nostres jugadors es fan petons, el públic s'engresca, la quitxalla crida i fa gatzara i tot és *jolgorio i regocijo*. L'optimisme vessa per damunt la testa venerable dels esportius garriguencs, que — modèstia apart — troben que el nostre equip és el millor del món. 1 a 0 a favor nostre. La cosa marxa bé.

Al cap de deu minuts, però, el marcador implacable deia: local, 1; visitant, 3. El públic calla com un mort, la quitxalla ja no riu i els forasters se'ns comencen a passejar. Està ben vist que l'alegria a casa dels pobres dura poc.

En Portavella, però, ràpid com sempre pel fang, torna a sucra amb aquella alegria i la consegüent protesta del porter. A la segona part, en Sellarès sucà de nou amb el cap i el porter també protesta. Més tard en Biset — que en aquell moment vàrem adornar-nos que jugava — en un fortíssim xut, protestat per el porter, marcava el quart. Com sigui però, que els contraris ja n'havien marcat dos més, acabà el partit amb el resultat de 5 a 4 a favor dels visitants.

Correspon, per tant, als nostres, per dret propi i per la resta del campionat (*salvo error ú omisión*), la magnífica cua que tan brillantment han sabut conquerir. Per molts anys!.....

A. V.

● **CANARI DE LA GARRIGA** ●

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

● **Garatge Dalmau**

Autos de lloguer — Taller de Reparacions — Tel. 26

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

● **Barberia CASA JAUME** ●SALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent
per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

Carns fresques — Polleria

MIQUEL GARRIGA (cân Tricaté)

Banys, 3. Pl. Francesc Ferrer

LA GARRIGA

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU

sabons
Barangé

